

Az emberiség technikája beláthatatlan, fantasztikus ütemben fejlődik. A feljegyzések szerint az első repülőgép 1903-ban emelkedett fel, 39 métert repült, 12 másodpercig maradt a levegőben. Nem egészen 60 évvel később, 1961-ben már kirepült a világűrbe az első ember. 1968-ban már a Holdra lépett az első asztronauta. Napjainkban a Marsot ostromoljuk. Utópisztikus, felfoghatatlan hír járta be a világot, amikor Christian Barnard, dél-afrikai orvos 1967-ben elvégezte az első szívatültetést. Az 1970-es évek végére egyre sikeresebbé váltak a szív-, máj- és tüdőátültetések. Ma már a robotkarokkal végzett műtétek a korszerűek, hatékonyak. A közeljövőben elképzelhető, hogy egy orvos távirányítással pl. Münchenből műt robotkarokkal egy beteget, aki egy bostoni kórház műtőjében fekszik. (Nekem még jobban tetszene, ha az orvos Berettyóújfaluból műtene Bostonban, vagy ha a beteg a berettyóújfalui kórház műtőjében fekszenne, és őt műtenék sikeresen Párizsból.)

Azonban a zseniális, robbanásszerű tudományos-technikai fejlődés ellenére az emberi lélek állandóbb, igényei statikusabbak. Szomjazzuk a jó üzeneteket a társadalmon belül.

A sport pedig ezt az üzenetet erősíti. Gyakran tapasztalják az emberek, hogy a tehetség, a szorgalom nem minden esetben nyeri el méltó helyét, sokszor „magasabb szempontok” érvényesülnek. A sportversenyen elvileg mindegyik sportoló számára egyenlők az esélyek és a lehetőségek. A legkiválóbb, a legtehetségesebb és a legelszántabb győz. „A mai világban minden a pénzről szól, de a Leicester City mindenkinek reményt ad” - nyilatkozta Claudio Ranieri, a csapat menedzsere. 2016-ban, hatalmas meglepetésre a teljesen esélytelen Leicester nyerte meg az angol elit labdarúgó bajnokságot. A mesés gazdagságú arab olajsejk csapata, a gazdag orosz mánás együttese, az amerikai álmodtató multimilliárdosok sport klubja a jóval szerényebb költségvetésű klub mögé szorultak. Óhatatlanul eszünkbe jut a „legkisebb fiú”, népmesei hős. Szegénysorból származó hősünk fantasztikus próbákat áll ki, majd tehetsége, eszessége, lelki ereje révén elnyeri méltó jutalmát. A média hasonló gyökerű lelki igényünket elégítette ki Lance Armstrong, az amerikai csodakerékpáros fantasztikus sikereivel. A nehéz gyermekkorú, texasi srác agyából 6 cm-es rákos elváltozást operáltak ki, a daganat miatt fél heréjét is elveszítette. Diadalmaskodott az áttétes rák, a halál és a világ fölött. Hét Tour de France győzelmet aratott. Reményt adott a rák túlélőinek és a világnak. Méltó, XX. századi társa volt Vasgyúronak vagy Fehérlófiának, amíg csúfosan meg nem bukott. Vajon, ha ma élne Petőfi, népi hőse, Kukorica Jancsi biztosan a vitézek közé állna, vagy esetleg elit sportoló lenne?

„A két legnagyobb szurkolótábor váratlanul összefogott, s a nézősereg hatalmas és ellenőrizhetetlen tömegében hangot adott politikai követeléseinek. Tüntetések, összecsapások érték egymást, kis híján megbukott a politikai vezetés is.” Ezt a hírt a nyájas olvasó ne keresse a napi sajtóban, hiszen mindez majd ezeröttszáz évvel ezelőtt, Bizáncban történt. Egy cirkuszi kocsiversenyt követő tüntetésből utcai zavargás, majd felkelés lett. Justinianus császárnak majdnem a trónjába került ez az esemény. Szurkolók ugyanis (természetesen) már az ókorban is léteztek.

Hevesen dobogó szurkolói szív

Írta: Jády György

2019. május 09. csütörtök, 15:12

Bali szigetén, az idegenforgalomtól távoleső, elszigetelt falvakban nagyon népszerű a kakasviadal. A viadalon részt vevő kakas, nemcsak önmagát képviseli, hanem a tulajdonost, családját, faluját is. Az 1930-as években végzett szociológiai kutatások szerint a szurkolók viselkedése hasonló rituálé szerint működik, mint napjaink sportversenyein.

1997-ben az iráni labdarúgó válogatott bejutott a VB döntőbe. A győztes csapatot hatalmas, ünneplő tömeg várta. A rajongók közül 5000 főt nem engedtek be a stadionba. Hatalmas volt a felháborodásuk, végül áttörték magukat a rendőrség sorfalán és behatoltak a stadionba. Az említett rajongók nők voltak.

Láthatjuk, hogy a szurkolás, a sikeres sportolókkal való azonosulás túlmutat időn, téren és emberi nemen. Időt álló szenvedély.

Talán a rock koncertek kivételével, sehol sem mutathatják ki az emberek érzelmi felindultságukat olyan mértékben, mint sportesemények alatt, akár a helyszínen, akár a tévé előtt. Amikor megkezdődik a nagy derbi, kényelmes fotelekben, a tévé előtt, jól telik az idő. Jól fogyasztjuk a reklámokat, a sört és a csipszet a forgalmazók nagy örömére. Kíélhetjük a nagyszerűség, a mítoszok iránti vágyainkat. Csodálhatjuk hőseinket a sport színterén, ahol valóban mindenkinek a zsebében van a marsallbot, ha bátor és tehetséges.

Jády György